

det noget vanffeligt at dømme derom, idet ingen Afstemning i saa Henseende fandt³ Sted. Jeg maa med Hensyn til dette Punkt gjøre den samme Hovedindvending gjældende som for to Aar siden, nemlig at jeg ikke kan se rettere, end at det Publikum, som de Meddelelser, der nu findes i Ministerialtidenden, have for Die, er et ganske andet end det Publikum, som de retslige Beskjendtgjørelser søge. Dette er min Hovedindvending; men desuden kan der ogsaa anføres imod dette Forslag, at det vil fordyre disse Beskjendtgjørelser for Sjællands Stifts Vedkommende, idet man hidtil nemlig slipper med at betale een Gang i Berlingske Tidende, men efter Forslaget skulde betale to Gange eller halvanden Gang. Der kan tænkes andre Løsninger af Opgaven, og jeg tvivler ikke om, at de ville komme frem, og at det Udvalg, hvortil Forslagene formodentlig ville blive henviste, vil faae nok at gjøre med at drøfte alle de Forslag, der ville fremkomme; men jeg har som sagt troet, at det mest Praktiske, der kunde ske, var at holde sig saa nær som muligt til det Bestaaende.

Noch: Naar jeg tager Ordet i denne Sag, er det for at udtale min Sympathi med Hensigten og Diemedet, hvori det foreliggende Lovforslag er fremkommet. Jeg finder det ogsaa rigtigt og forsvarligt, at Staten skaffer sig Indtægt fra de Blade, som benyttes til retslige Beskjendtgjørelser, og Grunden hertil er den, at disse retslige Beskjendtgjørelser utvivlsomt skaffe de vedkommende Udgivere en ikke ganske ubetydelig Indtægt, hvorfor Staten, der skaffer denne Indtægt, maa kunne tage et Bederlag derfor. Alligevel tror jeg nok, at man er tilbøjelig til at overdrive den direkte Fordel, som disse Blade have af de retslige Beskjendtgjørelser. Det er jo allerede af den ærede Forslagsstiller fremhævet, at der er en stor Mængde Beskjendtgjørelser, som Udgiverne af disse Blade ere forpligtede til at optage uden Betaling, og naar de, der saaledes optages gratis, afveies mod dem, for hvilke de faae en modereret Betaling, tror jeg, at Facit i det Hele vil blive, at den Fordel, som Udgiverne for Tiden direkte have af retslige Beskjendtgjørelser, ikke er saa overordentlig

stor, men det er utvivlsomt og erkjendes ogsaa af Indehaverne af de nuværende Privilegier, at de retslige Beskjendtgjørelser indirekte skaffe Bladene en Indtægt ved at skaffe dem et iorøget Abonnentantal. Det ville de Paagjældende vist ingenlunde benegte, og deraf flyder altsaa en Indtægt, som Staten skaffer dem, og hvorfor jeg tror, at Staten er i sin gode Ret til at forlange Bederlag. Det er jo heller ikke noget Ukjendt her, at man paalægger en saadan Afgift; det vil nemlig være i flere af de ærede Herrers Erindring, at dengang Adressaavisen, der udkommer her i Byen, havde et lignende Privilegium, betalte dens Udgivere en Afgift derfor til Statskassen. Denne bortfaldt imidlertid i 1855, da dette Privilegium overgik til den Berlingske Tidende. Naar jeg nu saaledes i det Hele er enig med den Hensigt, hvori Lovforslaget er fremkommet, skal jeg derimod ikke negte, at den Naade, hvorpaa den ærede Forslagsstiller har troet at kunne realisere denne sin Hensigt, i flere Retninger vækker Betænkeligheder hos mig. Det er jo nemlig det foreliggende Lovforslags Hensigt at udbyde dette Privilegium først til skriftlig Excitation og, saafremt intet antageligt Bud maatte fremkomme, da at stille det til formelig offentlig Auktion. Dette tror jeg nu kan have ikke ringe Betænkelighed. Der kan jo maasse reises Indvendinger og Tvivl om, hvorvidt det Nuværende virkelig er det Rette, og om man maasse ikke gjorde rettest i, som Forholdene i de senere Aar have udviklet sig, at ombytte Stiftstidenderne med Amtstidender. Det er jo et Spørgsmaal, der tidligere har været fremme her i Rigsdagen. Jeg skal paa det Standpunkt, hvorpaa Sagen for Tiden er, ikke udtale mig nærmere herom, men kun fremhæve som et Hensyn, man herved bør tage, om det ikke ved at paalægge at beskjendtgjøre i en Amtstidende i mange Tilfælde vil blive nødvendigt for de paagjældende Private at beskjendtgjøre i flere Aviser, end nu er nødvendigt, og om man saaledes ikke vil paaføre dem flere Bekostninger. Dette kunde nok være saa, da Amtstidenderne ikke kunne antages at have en saavidt Løsekreds, som Stiftstidenderne nu have. Jeg skal imidlertid, som sagt, ikke komme ind paa dette Spørgsmaal her, men kun fastslaa,